

їх ефективність, спрогнозувати можливі економічні та соціальні наслідки створюваних виробничих ситуацій і врахувати їх при розробці тактики і стратегії розвитку суб'єкта господарювання.

ІНТЕГРАЦІЯ ТОРГОВЕЛЬНОГО СЕКТОРУ У ПРОЕКТИ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА НА ОСНОВІ КЛАСТЕРНОГО ПІДХОДУ

В. В. КРУГЛОВ, канд. наук з держ. упр.,

доц. кафедри менеджменту

*Харківський торговельно-економічний інститут Київського національного
торговельно-економічного університету, м. Харків*

Державно-приватне партнерство (ДПП) сьогодні займає суттєве місце в вирішенні проблемних питань між державними органами та приватним сектором у різних галузях економіки, особливо у сферах реалізації інфраструктурних проектів та надання суспільству необхідних послуг.

Впровадження державно-приватного партнерства є поширеною практикою за кордоном в сучасних умовах, тому що механізми його організації та функціонування є надзвичайно функціональними, а це ставить перед науковцями завдання глибокого і всебічного теоретико-методологічного осмислення та побудови ефективних відносин держави та приватного сектору.

Сектори, в яких ДПП мали позитивний досвід та поширеність у всьому світі, включають в себе: виробництво і розподіл електроенергії; водопостачання і каналізація; рекреація та туризм; утилізація відходів; сфера охорони здоров'я; сфера освіти; транспортні магістралі та інфраструктура.

Український досвід використання механізмів ДПП на сьогодні не можна назвати достатнім, крім того, не всі наявні практики застосування ДПП стали успішними. Але, зазначений альянс між державою та суб'єктами підприємницької діяльності залишається важливим механізмом, завдяки якому можлива активізація інвестиційної діяльності як у приватному, так і у державному секторі, що може надати можливість вирішити питання розвитку та перебудови національної економіки. Особливої уваги потребує аналіз регулятивної бази щодо впровадження методик реалізації ДПП на основі

кластерного підходу.

У сучасних умовах одним з багатообіцяючих напрямків дослідження і моделювання господарської діяльності є кластерний підхід. Кластери як інтегровані групи підприємств, фірм, організацій та установ, діяльність яких знаходиться в одній сфері бізнесу, є глобальним явищем. Вони характерні, насамперед, для розвинених країн, але не можна заперечувати їх наявності в країнах з різним рівнем економічного розвитку. Головна концепція кластерної теорії – це об'єднання окремих елементів в єдине ціле для виконання у взаємодії певної функції або реалізації певної мети [1; 2].

Одним із запропонованих напрямів є інтеграція торговельної сфери (сувенірна продукція, супутні туристичні товари) в існуючий туристичний кластер, на нашу думку, матиме вигоду для всіх учасників процесу. Так як учасники туристичного сектору рано чи пізно звертаються до торговельного сектору з метою забезпечення торговельної діяльності, важливим є створення одиниці торговельного сектору, яка матиме змогу забезпечити необхідними обсягами товарів по спеціальних цінах в середині кластеру.

Важливим етапом при формуванні вищезазначених кластерів є забезпечення значної уваги торговельному сектору, який може виявляти себе як підприємства з продажу товарів, що можуть вироблятися у кластері та підприємствами, які надають усі "супутні" товари, які потрібні для побуту на підприємствах, в офісах тощо. Можливе створення нових проектів ДПП, які отримують певні пільги, спільне фінансування та особливі умови, порівняно з конкурентами таких підприємств за межами кластеру.

Об'єкти торгівлі доцільно розглядати як окремі сектори в кластерах, де вони будуть поєднані з іншими елементами. Наприклад, розвиток аграрної сфери на принципах державно-приватного партнерства передбачає впровадження ризик-орієнтованого підходу при здійсненні публічного контролю та пріоритетне фінансування інноваційно-інвестиційних проектів у сільському господарстві. Враховуючи цикл "вирощування-переробка-продаж" у схемі кластерного формування проекту ДПП, доречним є створення мережі торговельних підприємств по реалізації сільськогосподарської продукції.

Актуальним на сьогодні залишається необхідність органічного виробництва, в процесі якого приватний партнер за підтримки державного, спільно контролюють процес виробництва органічної продукції. В результаті зазначена продукція отримує сертифікати відповідності, що дає змогу

реалізовувати вироблену продукцію, яка не містить домішок, на зовнішні ринки [3, с. 20].

Таким чином, інтеграція сфери торгівлі в існуючі туристичні та сільськогосподарські кластери в процесі реалізації проектів ДПП може мати позитивний результат у вигляді надання якісних послуг та подальшого залучення інвестицій у розвиток вітчизняних кластерів.

Література:

1. Дегтярьова І. О. Наукові та практичні аспекти застосування кластерного підходу в управлінні конкурентоспроможністю регіонів України [Електронний ресурс] / І. О. Дегтярьова // Державне управління: теорія та практика : електрон. наук. фах. вид. – 2011. – № 1. – Режим доступу : <http://www.academy.gov.ua/ej/ej13/txts/Degtyaryova.pdf>.
2. Портер М. Конкуренция / М. Портер. – М. : Издат. дом "Вильямс", 2006. – 602 с.
3. Круглов В. В. Кластерний підхід до державно-приватного партнерства у сфері торгівлі в Україні / В. В.Круглов, О. М. Підгорна // Proceedings of the III International Scientific and Practical Conference "Modern Scientific Achievements and Their Practical Application (October 27 – 28, 2016, Dubai, UAE)". – № 11(15), Vol.2, November 2016. – С. 17-21.

ФОРМИ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА В АГРАРНІЙ СФЕРІ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Л. В. КУЦИНА, ст. викл. кафедри філософії та суспільних наук
Харківська державна зооветеринарна академія, м. Харків

Сьогоднішня реальність у сільськогосподарському виробництві, з одного боку, демонструє позитивні тенденції (за зведеними даними урожай зернових та зернобобових культур у заліковій вазі у 2016 році склав 64,2 млн тонн і як наслідок – у період з січня по жовтень 2016 року Україною експортовано сільськогосподарської продукції на суму 11,8 млрд дол., що склало 40,7 % від загальнонаціонального експорту), а з іншого – у тваринництві негативні тенденції тільки посилюються (у порівнянні з минулим роком скорочення поголів'я корів склало 3,9%, свиней – 5,5%, овець та кіз – 2,9%, птиці – 4,1%) [2]. Ці тенденції – результат інтеграційного розвитку агропромислового виробництва, що спрямований на формування великотоварних трансрегіональних корпоративних об'єднань –